

og ſom foreligger, berettiger ingenlunde dertil. Det, der hidtil er ſket, har kun paaført Kommunen meget betydelige Udgifter, og det er afhængigt af mange Forhold, ſom ikke i dette Dieblit kunne overſes, hvorvidt Kjøbet i pekuniær Henſeende bliver til Skade eller til Gaavn for Kommunen. At den i andre Henſeender har Fordel af ſelv at være Herre over et ſaadant Terrain, er en ganſke anden Sag. — Med Henſyn til det andet Spørgsmaal tror jeg, at der i Kjøbenhavn's Kommunalbeſtyrelſe har viiſt ſig en ligesaa ſtor Iver for at komme de mindre Bemidlede til Hjælp, ſom der har gjort ſig gjældende her. Naar der er yttret Betænkſelighed i Anledning af denne Sag, er det netop fordi det af dem, ſom have meſt Leilighed til at kende Forholdene, er paaviiſt, at det er ſæddeles tvivlsomt, om en ſaadan Beſtemmelse ville komme de Fattige til Gode. Det afhænger virkelig ikke alene heraf, om de ville faae billigere Boliger eller ikke. Forholdet kan meget let ſtille ſig ſaaledes, at det bliver Huſeierne, der faae Fordelen, men ikke Leierne, hvorimod der er et Par andre Forhold og andre mere omfattende Spørgsmaal, der ere bragte paa Bane, ſom i langt høiere Grad ville gjøre det muligt for den fattige Befolkning at faae billige Boliger. Jeg ſigter herved nærmefſt til en Omregulering af hele Arealſkatten.

Formanden: Jeg henleber Opmærkſomheden paa, at den Handel, der er afsluttet mellem Staten og Kommunen, ſaavelſom ogſaa de Foranſtaltninger, ſom Kjøbenhavn's Kommunalbeſtyrelſe muligen maatte paatænke til det ſamme Formaal, ſom her tilligtes, ligge udenfor denne Sag.

J. Nee: Det er heller ikke derom, jeg agter at yttre mig; men jeg vil kun i Anledning af den Udtalelſe, der fremkom fra den ærede ſidſte Taler ſige, at det er ſaa langt fra, at jeg har ſagt, at Kjøbenhavn's Kommunalbeſtyrelſe ikke intereſſerer ſig for de Ubemidlede, at jeg tværtimod ſagde, at i Kommunalbeſtyrelſen havde flere Mand Sæde, ſom have virket meget ivrigt for at ſkaffe billige og gode Boliger til de Ubemidlede. Naar det ærede Medlem ſagde, at flere Stemmer i Borgerrepræſentationen have lydt imod nærværende Lov, ſaa er dette fuldkommen rigtig; men jeg maa minde om, at angaaende denne Sag har ogſaa en Mand i Borgerrepræſentationen udtalt ſig til Fordel for Loven, ſaaledes ſom Folkethinget har vedtaget den, en Mand, hvis Stemme maa have en ſærlig Bægt, fordi han har lagt ſig meget efter de Forhold, der her omtales, og det er Diſtriktslæge Ulrich. Jeg tror, at hans Stemme til Fordel for Loven maa have en væſentlig Betydning.

Berg: Er der ikke en Misforſtaaelse ved Brugen af det Navn, ſom det ærede Medlem nævnte? Jeg har hørt paafaa fra andre Sagkyndige, at Beſtemmelsen om, at Leiligheder til et viſt Kvadratmaal vare afgiftsfri, medens andre berned, til ſkulde give det fulde Beløb, ſnarere kunde foranlede en Sammenpakning af Familierne i ſaadanne mindre Rum, hvilket kunde være ſtabeligt i ſanitariſk Henſeende. Jeg tror, at haade denne Betragtning fra det ſanitariſke Standpunkt og den Betragtning fra det økonomiſke Standpunkt, at Eieren i mange Tilfælde vil vinde i Stedet for Leieren, har en Del for ſig ligeoverfor denne Lov. Jeg har i Dvrigt fremsat mine Betragtninger om det Selsomme ved andre Leiligheder ſaavel ſom mine Betænkſeligheder ved, at man tager imod en Lovſtump der, hvor vi ſkulde have en gjennemgribende Reform. Jeg ſkal ikke komme tilbage dertil, men bøde mig for den almindelige Stemning, og jeg ſkal naturligtviſ ogſaa vogte mig for at komme ind paa det Spørgsmaal, ſom den ærede Formand har forbudt at berøre, thi ellers vilde jeg have ſagt til det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 2den Valgtreds (Brig), om han da ikke vilde lade Handelen gaa tilbage. Derimod intereſſerede det mig i ſaa høi Grad at høre den Forhandling, der fandt Steb mellem den meget ærede Finantsminister og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgtreds (S. N. Hansen), at jeg ikke kan tilbageholde min Opfattelse af denne Sag. Jeg tror, at den ærede Finantsminister har Ret paa ſamme Maade, ſom den meget ærede Miniſter ofte har Ret ligeoverfor dette Thing. Den meget ærede Miniſter foreslog — jeg ſkal oplæſe hans Forſlag — at Kongen kan „i Genhold til vedkommende Kommunalbeſtyrelſens Indſtilling“ beſtemme den omhandlede Frihed for kommunale Afgifter; men Loven, ſaaledes ſom den var fremlagt iſſor, og ſaaledes ſom den gif hørt fra os til Landſthinget, gif ud paa, at Kongen beſtemmer, naar den omhandlede Frihed ſkal indtræde. Efter Finantsministerens Text ſkal Kommunalbeſtyrelſens Initiativ være forpændt, ikke blot dens Samtykke, idet den gjør Indſtilling, og derefter tager Miniſteren under Overveielſe og fremkalder en Anordning, hvorimod det efter den foreliggende Lov er Regjeringen, der tager Initiativet, uden at der ſtaar et eneſte Ord i Paragrafen om, at Kommunalbeſtyrelſen ſkal høre, end ſige give Samtykke. Det er meget muligt, og jeg finder det høiſt rimeligt, at man vilde høre vedkommende Kommunalbeſtyrelſe, og i Dvrigt ikke blot Kjøbenhavn's Kommunalbeſtyrelſe, men ogſaa de andre; men Et er at høre deres Grunde og et Andet er at bøde ſig for diſe Grunde, ſelv om de ingen Bægt havde. Jeg kan derfor ikke ſkjønne rettere, end at der er den fuldſtændigſte Forſkjel paa Finantsministerens Anſtuelſe, ſaaledes ſom den er fremlagt i Lovforſlaget, og den Anſtuelſe, der